

Пътникътъ измолилъ змията да намърятъ трети сѣдия, че тогава ще съгласи на присѣдката. Всички трѣгнали да пътуватъ и дошли при единъ старъ лѣвъ — царя на животнитѣ. Пътникътъ и змията разказали всичко и чакали да чуятъ послѣдната прѣсѣда. Лѣвътъ не искалъ да се занимава съ такива дребни работи, затова изпратилъ ги при лисицата.

Лисицата рекла: „Да прѣсѣда справедливо, трѣба да идемъ на самото мѣсто, дѣто е лежала змията“. Така и сторили. Лисицата тогава рекла на змията: „Покажи какъ бѣ легнала въ дупката!“ и змията влѣзла въ дупката. Послѣ се обърнала къмъ пътника и рекла: „Покажи пъкъ ти, какъ бѣше поставено камъчето на дупката“. И това станало. Лисицата погледнала пътника и рекла: „Така е право, хайде иди си!“

Пътникътъ си трѣгналъ радостно, а змията още чака да я освободи нѣкой отъ дупката.

Писмо отъ Казанлъкъ.

Драги ми Петре,

Въ писмото си отъ с. Шипка азъ ти поменахъ за високи руски гости, които присѣтствуваха на шипченскитѣ тържества. Сега искамъ да ти разкажа нѣщо за посрѣщането на тия гости въ Казанлъкъ и околността му. На 13-и Септември цѣлиятъ Казанлъкъ бѣ укиченъ съ руски сини